

## IV. MELLÉKLET

## ELFOGADOTT ÁLLÁSFOGLALÁSOK

	Oldal
– a globális kormányzásról és a nemzetközi intézmények reformjáról (ACP-EU/100.587/09/fin.)	20
– a pénzügyi válság AKCS-államokra gyakorolt hatásáról (ACP-EU/100.510/09/fin.)	24
– a fiatalok társadalmi és kulturális integrációjáról és részvételéről (ACP-EU/100.504/09/fin.)	29
– az éghajlatváltozásról (ACP-EU/100.613/09/fin.)	36
– a madagaszkári helyzetről (ACP-EU/100.624/09/fin.)	40
– az AKCS–EU partnerségi megállapodás (Cotonou-i Megállapodás) második felülvizsgálatáról szóló Luandai Nyilatkozatról	43

ÁLLÁSFOGLALÁS <sup>(1)</sup>**a globális kormányzásról és a nemzetközi intézmények reformjáról**

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- 2009. november 30. és december 3. között Luandában (Angola) tartott ülésén,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a G-20-ak 2009. áprilisában és szeptemberében Londonban és Pittsburghben tartott tanácskozásának eredményeire,
- tekintettel az Európai Bizottság 2009. áprilisi közleményére a fejlődő országoknak a válság kezelésében nyújtott támogatásáról <sup>(2)</sup>,
- tekintettel az uniós pénzügyi felügyelettel foglalkozó, 2009. februári Larosière-jelentésre,
- tekintettel a Világbank „Fejlesztésfinanszírozás a világban 2009-ben: a globális fellendülés felvázolása” című jelentésére,
- tekintettel a világot sújtó pénzügyi és gazdasági válsággal és annak a fejlődésre gyakorolt hatásával foglalkozó, 2009. június 24–26-án New Yorkban tartott ENSZ-konferencia következtetéseire,
- tekintettel a Politikai Bizottság jelentésére (ACP-EU/100.587/09/fin.),

A. mivel a világ jelenleg példa nélküli méretű pénzügyi, gazdasági, élelmiszer-, energetikai és környezeti válsággal néz szembe,

<sup>(1)</sup> Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2009. december 3-án fogadta el az angolai Luandában.

<sup>(2)</sup> COM(2009) 0160 végleges.

- B. mivel e válságok az iparosodott nemzetektől indultak ki, mégis a fejlődő országokat sújtják a leginkább,
- C. mivel a világ – a háború utáni, gyarmati időszakban kiépített – globális kormányzásának felépítése továbbra is az elmúlt évszázad geopolitikai egyensúlyát tükrözi, miközben ez már nem felel meg a globalizált világ valóságának,
- D. mivel ahhoz, hogy a nemzetközi politikai és pénzügyi intézmények hatékonyabbak, átláthatóbbak, jobb képviseletet biztosító és legitimebbek legyenek, szükség van azok megreformálására,
- E. mivel a deregularizáció, a neoliberális kapitalizmus és a szabadpiaci fundamentalizmus legsúlyosabb kimenetei közrejátszottak a világ pénzügyi rendszerének összeomlásában, több millió munkahely megszűnésében és a szegénység elmélyítésében,
- F. mivel az állam felel a stabilitás és a fenntartható, a szegényebb rétegek érdekét szolgáló növekedés előmozdításáért, továbbá annak biztosításáért, hogy a jólét megteremtése a kisebbség helyett a többség javát szolgálja, ezért az államnak szabályoznia és felügyelnie kell a piacokat, valamint újraelosztó szerepet kell betöltenie a gazdaságban,
- G. mivel egyes nemzetek az elmúlt években visszautasították a multilateralizmust, amely összeütközésekhez, konfliktushoz és kultúrák közötti viszályokhoz vezetett,
- H. mivel a pusztító környezeti károk és azok súlyos gazdasági és társadalmi következményei megelőzése érdekében fel kell lépniük az éghajlatváltozás megállításáért,
- I. mivel a gazdag országok kormányai több milliárdos összegeket teremtettek elő a pénzügyi intézmények megsegítésére, néhányuk ugyanakkor a milleniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos kötelezettségvállalások terén lemaradásban van,
- J. mivel a G-20-ak londoni találkozója óta az IMF új kölcsöneinek csupán 1,6 %-a került Afrika Szaharától délre található országaiba,
- K. mivel az AKCS-országok súlyos mértékben alulreprezentáltak olyan intézményekben, mint a Világbank, az IMF vagy az ENSZ Biztonsági Tanácsa,
- L. mivel a nők képviselete a kormányzási struktúrákban hasonlóképpen alacsony,
- M. mivel a fejlődő országokból származó és nagyrészt az adóparadicsomok és a banktitok jóvoltából megvalósuló illegális tőkekiáramlás becslések szerint évente 350–600 milliárd eurót tesz ki,
- N. mivel az OECD-országok által a szegény gazdálkodóknak nyújtott támogatás az agrártámogatások 1 %-ának felel meg,
- O. mivel a Világbank és az IMF egyik fő feladata a szegénység csökkentése,
- P. mivel a Világbank és az IMF továbbra is gazdasági és politikai feltételeket szab a hitelekhez,
- Q. mivel a G-20, amely a nemzetközi gazdasági együttműködés fő fórumává vált, több országot ölel fel, mint a G-8, de még így is kizárja a világ népességének 85 %-át,
- R. mivel az OECD Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága (DAC) az adományozó kormányok fóruma, míg az új Fejlesztési Együttműködési Fórum az ENSZ égisze alatt működik és a fejlődő országoknak biztosít megvalósítási lehetőséget és jogosítványokat,

5. mivel sürgős és alapvető feladat a globális kormányzási szerkezetbe vetett társadalmi bizalom újbóli megerősítése,

### **Globális kormányzás – igazságosabb és demokratikusabb képviselő és részvétel a fejlődő nemzeteknek**

1. felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy a globális intézményeket tegye nagyobb képviselőt biztosító, demokratikusabb és befogadóbb szervezetekké, lehetővé téve a fejlődő országoknak, különösen Afrikának, hogy nagyobb befolyást és nagyobb döntéshozatali kapacitást élvezzenek;
2. kéri a G-20-akat, hogy a tárgyalóasztalnál biztosítsanak egy helyet a G-77-ek tagjainak is;
3. üdvözli a pittsburghi G-20-ak azon kötelezettségvállalását, mely szerint emelik az IMF részvételi kvótáit a dinamikus feltörekvő piacok és a fejlődő országok számára; hangsúlyozza, hogy méltányosabb szavazati jogokat kell biztosítani a fejlődő és felemelkedő gazdaságok számára az IMF igazgatótanácsában és a Világbank kormányzótanácsában; ezért egy új, kettős többségi szavazási rendszer bevezetését szorgalmazza, amely az egy tag egy szavazat elven és egyben a gazdasági súly figyelembevételén alapul;
4. felszólít az USA-nak az IMF-ben és a Világbankban gyakorolt vétőjogának megszüntetésére;
5. ragaszkodik ahhoz, hogy a G-20 tartsa azon ígérését, mely szerint valamennyi nemzetközi pénzügyi intézmény felső vezetésének kinevezése során nyitott, átlátható és érdemeken alapuló eljárásokat alkalmaznak;
6. sürgeti az ENSZ Biztonsági Tanácsa tagságának kibővítését;

### **Gazdasági kormányzás – a közelmúlt tanulságai**

7. felkéri a nemzetközi közösséget, hogy biztosítson szigorúbb, átláthatóbb és elszámoltathatóbb, valamint megnövelt felügyeletet biztosító szabályozási keretet a világ pénzügyi piacai számára, ahogy azt a G-20-ak kérték;
8. kiemelten támogatja az IMF arra irányuló reformját, hogy az megerősített ellenőrző és felügyeleti szerepet töltsön be és korai előrejelzést adjon világgazdasági ingadozások vagy makrogazdasági kockázatok esetén;
9. felkéri az összes érintett szereplőt, hogy biztosítson jobb együttműködést a Bretton Woods-i intézmények, a G-20-ak és a regionális fejlesztési bankok között;
10. sürgeti a G-20-ak tagjait, az EU-s és AKCS-államokat, hogy a nemzetközi együttműködés megerősítésével, az automatikus információcserével, a multinacionális vállalatok esetében országonkénti beszámoló-készítési szabályokkal, valamint a tőkekimenekítéssel sújtott országok kapacitásnövelésével tegyenek sürgős lépéseket az adóparadicsomok felszámolása és a banktitok megszüntetése érdekében; várja a G-20-ak 2010-től ígért, adóparadicsomok elleni intézkedéseit;
11. figyelmezteti a kormányokat, hogy maximalizálják az igazgatói fizetéseket azok szemérmetlenül magas szintjének elkerülése érdekében, valamint arra, hogy szabályozzák azokat a pénzügyi szektorban létező ösztönző mechanizmusokat, amelyek a rendszer stabilitását veszélyeztetik; üdvözli a pittsburghi G20-aknak a pénzügyi stabilitás növelése, valamint a kompenzációnak és javadalmazásnak a hosszú távú értékteremtéshez, és nem a túlzott kockázatvállaláshoz való igazítása érdekében nyújtott támogatását;

### **Multilateralizmus – a globális kihívások leküzdésének nélkülözhetetlen velejárója**

12. minden államot felszólít arra, hogy teljes meggyőződéssel támogassa a multilateralizmust és az ENSZ rendszerét;

13. javasolja, hogy az ENSZ Fejlesztési Együttműködési Fórumát az OECD Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottságával (DAC) együtt tartsák számon a fejlesztési együttműködés és a globális segélyezési trendek – köztük a segélyhatékonysági menetrend – elemzésének és ellenőrzésének két magas szintű fórumaként;
14. üdvözlí, hogy az USA úgy határozott, hogy újból bekapcsolódik az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának munkájába, ahol végre elfoglalta helyét; felszólítja az EU-t, az AKCS-országokat és a többi partnert, hogy biztosítsák, hogy e Tanács ellássa az emberi jogi visszaélések valamennyi áldozatának védelmét;

### **Segélyezés és kereskedelem**

15. üdvözlí a G20-ak által tett, a világgazdaság beindítását célzó 1,1 milliárd dolláros kötelezettségvállalást, csupán azt sajnálja, hogy ennek csak egy töredékét irányozták elő a legszegényebb országok számára; óva int a fejlődő országok újabb jelentős mértékű adósságokkal történő megbénításától;
16. felszólítja az EU tagállamait, hogy teljesítsék a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatosan vállalt segélyezési kötelezettségeiket;
17. elismeri a kereskedelem jelentőségét, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a szabad piacok önmagukban nem garantálják a szegénység felszámolását;
18. sürgeti az összes WTO-tagot, hogy munkálkodjon a dohai fejlesztési forduló méltányos kimeneteléért, amely megnyirbálja ugyan a protekcionizmust, ugyanakkor tükrözi az erősebb és gyengébb gazdaságok között fennálló eltérő fejlesztési kapacitásokat és fejlesztési szinteket, valamint az AKCS-országok számára lehetővé teszi a legsérülékenyebb iparágak védelmét;
19. felkéri az EU-t, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások (GPM) keretében tartsa tiszteletben azon AKCS-országok döntését, amelyek nem kívánnak előrelépni egy teljes körű GPM felé vagy az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások egyes vitatott területeinek újratárgyalását kezdeményezik; ragaszkodik a közös parlamenti közgyűlés (KPK) teljes körű szerepéhez valamennyi tervezett GPM parlamenti nyomon követési struktúrájában;
20. felszólítja az EU-t, hogy jelentős mértékben csökkentse agrártámogatásait és szüntessen be minden mezőgazdasági exporttámogatást;
21. felkéri az EU-t, hogy teljesítse kereskedelemsegélyezési kötelezettségvállalásait és a továbbiakban is támogassa az AKCS-országok kereskedelmi kapacitásait;

### **Társadalmi és környezetvédelmi kérdések**

22. felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy a társadalom és a környezet, valamint a munkavállalók jogainak – köztük a (Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) szerint meghatározott) tisztességes munka programjának – védelmét célzó szigorú szabályokat alakítson ki és támogassa a fejlődő országokat e normák alkalmazásában;
23. minden kormányt felhív arra, hogy tartsa tiszteletben a béralkuhoz való jogot és a kollektív szerződéseket, valamint hogy biztosítsa az ILO alapokmányában rögzített sztrájkhoz való jogot;
24. ösztönzi az ENSZ-et, hogy általánosan érvényesítse a nemek közötti esélyegyenlőséget és a nők szerepének megerősítését;
25. felkéri az ENSZ-et, hogy a gazdasági, társadalmi, foglalkoztatási, kulturális és egészségügyi kérdések tartós megoldásának elősegítése érdekében erősítse meg Gazdasági és Szociális Tanácsát (ECOSOC);
26. felszólítja a Világbankot, hogy a pittsburghi G20-ak találkozója következtetéseivel összhangban tulajdonítson nagyobb fontosságot a fejlesztési kérdéseknek, az éghajlatváltozásnak, valamint az egészségügyi és oktatás előmozdításának;

27. felszólít minden kormányt arra, hogy az éghajlatváltozással foglalkozó decemberi koppenhágai csúcstalálkozón nagyratörő, igazságos és fenntartható megállapodásra törekedjen, amely méltányosan osztja el a terheket az iparosodott és a fejlődő országok között, valamint figyelembe veszi az országok éghajlatváltozásban játszott felelősségének különböző fokát;
28. arra ösztönzi az EU tagállamait, hogy tartsák magukat azon G20-as kötelezettségvállalásaikhoz, amelyek szerint támogatást nyújtanak a fejlődő országok éghajlatváltozás elleni küzdelméhez; ragaszkodik ahhoz, hogy ennek a pénzügyi támogatásnak a már létező fejlesztési segélyekhez képest kiegészítő jelleggel kell bírnia;
29. felhívja az EU-t, hogy tegyen jelentős beruházásokat a kutatás, az oktatás és a környezetvédelem terén, valamint növelje a fejlődő országokat célzó támogatást és technológiaátadást;

### **A parlamentek szerepe**

30. minden országot felszólít arra, hogy a kormányzati fellépések átláthatóbbá, demokratikusabbá, elszámoltathatóbbá és hatékonyabbá tétele érdekében fokozottabb parlamenti ellenőrzésre törekedjen;
31. felhívja az ENSZ-et és a WTO-t, hogy nagyobb fontosságot tulajdonítson a parlamentek részvételének;

### **A civil társadalom bevonása**

32. felkéri a politikai döntéshozókat – különösen az AKCS-országokban –, hogy kezdeményezzenek párbeszédet a civil társadalommal, és biztosítsák a civil társadalmi szervezetek számára a működésükhöz szükséges alapvető forrásokat;
33. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának, az Afrikai Unió Bizottságának, a Pánafrikai Parlamentnek, úgyszintén az AKCS-államok nemzeti és regionális parlamentjeinek, az Európai Bizottságnak, az ENSZ-nek és a regionális szervezeteinek, a Világbanknak, az IMF-nek, a WTO-nak, valamint az EU és az Afrikai Unió elnökségeinek.

---

## **ÁLLÁSFOGLALÁS <sup>(1)</sup>**

### **a pénzügyi válság AKCS-államokra gyakorolt hatásáról**

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- 2009. november 30. és december 3. között az angolai Luandában tartott ülésén,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel az egyrészről az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai (AKCS), másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonou-ban aláírt partnerségi megállapodás (Cotonoui Megállapodás) és valamennyi módosításának célkitűzéseire,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek millenniumi fejlesztési céljaira, különösen a globális fejlesztési partnerség létrehozására irányuló kötelezettségvállalásra, valamint a New Yorkban 2008. szeptember 25-én tartott magas szintű ENSZ-találkozó következtetéseire és ajánlásaira,

<sup>(1)</sup> Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2009. december 3-án fogadta el az angolai Luandában.

- tekintettel a 2009. évi, a millenniumi fejlesztési célok megvalósításában való késedelemmel foglalkozó munkacsoport „A globális fejlesztési partnerség megerősítése válság esetén” című jelentésére és a millenniumi fejlesztési célokról szóló 2009. évi jelentésre,
  - tekintettel az Egyesült Nemzetek fejlesztésfinanszírozásról szóló, 2002. március 21–22-i nemzetközi konferenciáján elfogadott monterrey-i konszenzusra és a fejlesztés finanszírozásáról szóló dohai nyilatkozatra, amelyet 2008. december 2-án a monterrey-i konszenzus végrehajtásának felülvizsgálatára irányuló, a fejlesztésfinanszírozásról szóló nemzetközi nyomon követési konferencián fogadtak el,
  - tekintettel a 2005. március 2-i, a támogatás hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozatra, valamint az accrai cselekvési programra, amelyet a 2008. szeptember 2–4-én tartott, a támogatások hatékonyságáról szóló accrai magas szintű fórumon fogadtak el,
  - tekintettel a G20-ak nyilatkozataira, amelyeket a pénzügyi válságról szóló, 2008. november 15-én Washingtonban tartott ülésükön, valamint a 2009. április 2-án Londonban és 2009. szeptember 24–25-én Pittsburghben tartott csúcstalálkozójukon tettek,
  - tekintettel a Világbank elnökének, Robert B. Zoellicknek a fejlett országok felé intézett felhívására, amelyben kéri, hogy ösztönző csomagjaik 0,7 %-át ajánlják fel a fejlődő országok „kiszolgáltatottsági alapja” számára <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel a globális pénzügyi válság alacsony jövedelmű országokra gyakorolt hatásairól szóló, 2009. márciusi IMF-jelentésre,
  - tekintettel a Bizottság 2009. április 8-i, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, a fejlődő országok válság elleni küzdelmében való támogatásáról szóló közleményére,
  - tekintettel a Gazdasági Fejlesztési, Monetáris és Kereskedelmi Bizottság jelentésére (ACP-EU/100.510/09/fin.),
- A. mivel a globális pénzügyi és gazdasági rendszerre jellemző, hogy a világ valamennyi országa növekvő mértékben kölcsönösen függ egymástól,
- B. mivel a gazdasági és pénzügyi válság olyan pénzügyi központokból indult ki, mint New-York és London, és mivel az AKCS-országok nem felelősek a gazdasági és pénzügyi válságért, hanem csak annak következményeitől szenvednek,
- C. mivel a gazdasági és pénzügyi válság a nemzetközi hozzáadott érték létrehozása, a tényleges megtakarítás, valamint egy mindinkább virtuális és kockázatos világban működő pénzügyi szféra – amelynek legfőbb jellemzője a származtatott termékeknek más származtatott termékekből történő végtelen és felülete nélküli létrehozása – közötti növekvő szakadékból ered,
- D. mivel „A globális pénzügyi válság alacsony jövedelmű országokra gyakorolt hatásai” című, nemrégiben közzétett IMF-jelentés szerint a válság „legalább 25 milliárd amerikai dollárral fogja megnövelni az alacsony jövedelmű országok pénzügyi szükségleteit 2009-ben”, és az várhatóan a Szaharától délre fekvő afrikai országokat sújtja a leginkább,
- E. mivel a kereskedelmi támogatások folyamatosan elapadtak a pénzügyi válság kezdete óta, és a fejlődő országokban 100 milliárd és 300 milliárd közötti amerikai dollárral estek vissza; ezen felül az új kereskedelmi megszorításoknak kedvezőtlen hatása volt számos országban, és a dohai fejlesztési program keretén belüli kereskedelmi tárgyalások holtpontra jutottak,
- F. mivel az AKCS-országok a nyersanyagkiviteltől függenek, amely valutabevételük 50 %-át teszi ki, és a válság számos fejlődő országban az exportbevételek, az ezen országokba irányuló tőketranszfer, a közvetlen külföldi befektetések és a hivatalos fejlesztési támogatások csökkenéséhez vezetett,

<sup>(1)</sup> <http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/ACCUEILEXTN/NEWSFRENCH/0,,contentMDK:22051899~pagePK:64257043~piPK:437376~theSitePK:1074931.00.html>

- G. mivel több tényező mellett az importált üzemanyagok és élelmiszerek magas ára, tetőzve az exportált termékek iránti gyenge kereslettel – ami jelentős bevételi forrásokat csökkentett – számos fejlődő ország arra való képességét veszélyeztette, hogy törlessze külföldi államadósságát,
- H. mivel a gazdasági és pénzügyi válság AKCS-országokra gyakorolt hatása megtörte a 2004 óta tartó folyamatos gazdasági növekedést, és ezzel veszélybe sodorja az eddig megvalósított fejlesztéseket, valamint a millenniumi fejlesztési célok teljesítését,
- I. mivel az Egyesült Nemzetek becslései szerint a segélynyújtási hozzájárulások még mindig 35 milliárd amerikai dollárral maradnak el évente azon ígérettől, amelyet 2005-ben a gleneagles-i G8-as találkozón tettek az éves segítségnyújtásra vonatkozóan, és évi 20 milliárd amerikai dollárral kevesebb az Afrikának nyújtott segítséget illetően,
- J. mivel a fejlesztésfinanszírozásról szóló dohai konferencia középtávú fejlesztési témákra összpontosított, miközben az alapvető reformok tekintetében számos célkitűzést határozott meg, hangsúlyozva a fejlesztés gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi szempontjait egyaránt felölelő megközelítés szükségességét, és elismerve az országok helyzetének különbözőségét,
- K. mivel a nemzetközi pénzügyi struktúra néhány ponton gyenge, és ezért reformra van szükség annak érdekében, hogy jobb képviseletet biztosítóvá és hatékonyabbá tegyünk,
- L. mivel a fejlett gazdaságok számos intézkedést hoztak a válságra reagálva multilaterális, európai és nemzeti szinten, és mivel a G20-ak válasza – amely rövid távra szóló intézkedésekből és strukturális reformokból áll – különösen a pénzügyi piacok működése helyreállításának és a bennük fekvő bizalom növelési mechanizmusainak ad elsőbbséget, miközben alig érinti a fejlődő országok különleges igényeit vagy más fő, a gazdasági válság megoldásához kötődő kihívásokat (élelmiszerbiztonság, éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség megőrzése, az energiaforrásokhoz, valamint a vízhez való hozzájutás, legyen szó ivóvízről vagy a víznek háztartásokban vagy a termelési ágazatban történő használatáról),
- M. mivel a gazdasági és pénzügyi válság nem egyformán érinti az AKCS-országokat, és mivel az eltérések olyan szempontokon alapulnak, mint a külföldi kereskedelem iránti nyitottság, az exportbevételektől való függés, a pénzügyi tartalékok, valamint a nemzeti és helyi piacok dinamizmusa,
- N. mivel mindazonáltal az AKCS-országok érzékenyebben reagálnak a külső hatásokra, és mivel általánosságban véve a Világbank becslése szerint a világban tapasztalható növekedés 1 %-kal történő visszaesése további 20 millió embert taszítat szegénységbe, mivel a globális növekedésben tapasztalható ilyen visszaesés veszélyeztetheti az utóbbi évtizedben a fejlesztés területén, és különösen a millenniumi fejlesztési célok megvalósításában elért haladást,
- O. mivel az Élelmészeti és Mezőgazdasági Szervezet (FAO) becslése szerint az éhezők száma mára elérte az egymilliárdot, és ez a szám 100 millióval nőtt a globális pénzügyi válság hatásaként <sup>(1)</sup>,
- P. mivel az AKCS-országok számára a következő, válság által kiváltott veszélyek jelentkeznek:
- az EU és az AKCS-államok közötti kereskedelem lelassulása, és ennek következtében az AKCS-országok esetében tapasztalható exportjövedelem csökkenése, mely államadósság-törlesztési nehézségeket eredményez,
  - hitelmegszorítások, s ennek eredményeként a vásárlóerő visszaesése, valamint kiigazítások a termelésben, foglalkoztatásban és az ehhez kapcsolódó jövedelmekben,
  - a magánbefektetések csökkenése (közvetlen külföldi befektetések (KKB), portfólió befektetések),
  - a migráns munkavállalók származási országukba irányuló pénzátutalásainak csökkenése,
  - a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) visszaesése,

<sup>(1)</sup> A FAO 2009. június 19-i jelentése

- Q. mivel a természeti erőforrások ára csökkent, ezzel csorbítva az AKCS-országok egyik legfontosabb bevételi forrását,
- R. mivel az AKCS-országok nem tudnak pénzt fogadni szuverén kötvények formájában,
1. emlékeztet arra, hogy az AKCS–EU partnerségnek tiszteletben kell tartania a cotonoui megállapodás szövegét és szellemiségét, és hangsúlyozza, hogy az EU-tól elvárják, hogy döntő szerepet játsszon a válság AKCS-országokra gyakorolt közvetlen és hosszú távú hatásainak enyhítésében, azért is, mivel az EU az AKCS-államok fő kereskedelmi partnere, a migráns munkavállalóktól származó pénzáttalások legfontosabb forrása, a magánbefektetések legfőbb biztosítója és a világ legnagyobb hivatalos fejlesztési támogatója;

#### **A válságra adott határozott és gyors válasz biztosítása az AKCS-országokban**

2. sürgeti a támogató országokat, hogy komolyan, összehangoltan és következetesen vegyék számításba a válság AKCS-országokra gyakorolt hatásait a támogatás hatékonyságáról szóló párizsi nyilatkozatban meghatározott és az accrai cselekvési programban megismételt elvek betartása mellett, valamint a monterrey-i konferencián a fejlesztésfinanszírozás vonatkozásában tett ígérekkel és azoknak a dohai konferencián és több G20-as csúcstalálkozón történt megerősítésével összhangban;
3. arra ösztönzi különösen a G20-országokat, hogy tartsák tiszteletben a fejlődő országok irányában tett kötelezettségvállalásaikat, amelyeket a pénzügyi válságról szóló, 2008. november 15-én Washingtonban tartott ülésükön, valamint a 2009. április 2-án Londonban és 2009. szeptember 24–25-én Pittsburghben tartott csúcstalálkozókra tettek;
4. ismételten hangsúlyozza a millenniumi fejlesztési célok fontosságát a szegénység leküzdésében, és kéri az EU tagállamait, hogy tartsák tiszteletben és teljesítsék arra irányuló kötelezettségvállalásaikat, hogy a hivatalos fejlesztési támogatást 2010-ig a bruttó nemzeti jövedelem 0,56 %-ára, 2015-ig pedig 0,7 %-ára növelik; felhív az ambiciózus többéves ütemtervek melletti újabb kötelezettségvállalásra annak érdekében, hogy mérhetővé váljon a támogatási költségvetések fokozatos növekedése;
5. ösztönzi a támogató országokat és az AKCS-országokat, hogy rövid és középtávú kiadásaikat irányozzák a lakosság legszegényebb rétegei és a kulcsfontosságú ágazatok felé (egészségügy, oktatás, mezőgazdaság és vidéki infrastruktúra fejlesztése, munkahelyteremtés, ivóvíz és a termelő ágazatok vízellátása), valamint a megfelelő szociális védelmi rendszerek és biztonsági hálók megőrzése és létrehozása felé; hangsúlyozza ezen intézkedések fontosságát, mivel lehetetlen a gazdaságélénkítő csomagok finanszírozása az AKCS-országokban, és szükség van a források nagyon gyors rendelkezésre bocsátására;
6. hangsúlyozza, hogy a válság e kiadástípusra hat a leghátrányosabban annak ellenére, hogy az pénzügyi szempontból a leginkább megvalósítható és rövid, közép- és hosszú távon a legkifizetődőbb, valamint annak ellenére, hogy az a ciklikus hatás kiegyenlítésének lehetőségét hordozza;
7. sürgeti a támogató országokat, hogy ezt a példa nélküli válságot katalizátorként használják arra, hogy a fejlesztésfinanszírozás kiegészítő és innovatív forrásai vonatkozásában feltárják a meglévő lehetőségeket – mint például egy nemzetközi pénzügyi tranzakcióra kivetett adó –, megtalálják az újabb lehetőségeket, lehetővé tegyék a fejlődő országok számára bevételi forrásaik diverzifikálását, valamint hogy hatékonyabb, konkrétabb és működőképesebb kiadási programokat hajtsanak végre;
8. felhívja az EU tagállamait és a gazdag országokat, hogy töröljék el valamennyi elszegényedett ország államadósságát, súlyos gazdasági politikai feltételek nélkül; hangsúlyozza, hogy valószínűleg 60 országnak van szüksége valamennyi államadósságának eltörlésére, hogy legyen bármilyen esélyük a millenniumi fejlesztési célok elérésére; üdvözli a számos EU-s ország által már megtett intézkedést, melyben lemondtak a fejlődő országok velük szemben fennálló adósságának kifizetéséről, de kifejezi amiatti aggodalmát, hogy az ilyen adósságelengedések mesterségesen növelték az EU segélynyújtási összegeinek számadatait;
9. különösen hangsúlyozza a mikrofinanszírozási módszerek alkalmazásával járó előnyöket helyi szinten a gazdaság tekintetében, valamint a lakosság, különösen a nők fejlesztésbe történő bevonása tekintetében is;

10. kéri a nemzetközi pénzügyi szervezeteket – ideértve a multilaterális fejlesztési bankokat is –, hogy támogassák a fejlődő országokat a jelenlegi válság leküzdésében, a növekedés helyreállításában, a növekvő piaci és kereskedelmi kapacitás kiépítésében, valamint ezen országok hitelhez és a magántőke áramlásához való hozzáféréseinek helyreállításában;
11. felhívja a fejlett országokat, hogy biztosítsanak elegendő forrást a nemzetközi pénzügyi szervezetek számára annak érdekében, hogy azok teljes kapacitásuknak megfelelően végezhessék feladatukat;
12. felszólítja az AKCS-országokat, hogy saját érdekében mozdítsák elő a jó kormányzást a nemzeti pénzügyek terén, és növeljék annak átláthatóságát a költségvetés nagyobb kiszámíthatósága, végrehajthatósága és ellenőrizhetősége érdekében; hangsúlyozza a közpénzügyek feletti parlamenti felügyelet fontosságát;
13. kiemeli az AKCS-országok, mint fő kölcsönfelvevők „kizsákmányoló alapok” elleni védelmére szolgáló megfelelő törvényhozás és szabályozás szükségességét;
14. hangsúlyozza, hogy átfogó választ kell adni a gazdasági és pénzügyi válságra, és hogy semmilyen pénzügyi intézmény, piaci szektor vagy jogszolgáltatás nem bújhat ki a szabályozás és a felügyelet alól, valamint hogy valamennyi fél átláthatósága és elszámoltathatósága kell, hogy az alapját képezze egy új nemzetközi pénzügyi kormányzásnak;

#### **Strukturális intézkedések az AKCS-államok külső csapások elleni sebezhetőségének enyhítésére**

15. hangsúlyozza, hogy a tisztességes kereskedelem, a beruházások ösztönzése a gazdaságban és a helyi termelésben, a vállalkozói kedv és az innováció, valamint a hatékonyan szabályozott pénzügyi piacok alapvető fontosságúak a gazdasági növekedés, a foglalkoztatás és a szegénységcsökkentés tekintetében;
16. felhívja az AKCS-országokat, hogy állítsanak fel egy, a vállalkozások működéséhez szükséges, egészségesebben működő törvényhozási és szabályozási környezetet annak érdekében, hogy több magán-, külföldi és nemzeti beruházást vonzzanak;
17. sürgeti az EU tagállamait és az AKCS-országokat, hogy tartózkodjanak a nemzetközi kereskedelem vonatkozásában a gazdasági válságra válaszként adott protekcionista korlátozásoktól;
18. arra ösztönzi az EU tagállamait, hogy vegyék fontolóra és teljes körűen foganatosítsák a pénzügyi ágazaton kívüli azon intézkedéseket, amelyek pozitív hatással vannak az AKCS-országok fejlődésére, és különösen a korszerű technológiák átadására, olyan területeken, beleértve a környezetvédelmet, amelyek előmozdítják a kapacitás bővítést és lehetővé teszik a kutatás és az infrastruktúra fejlesztését;
19. hangsúlyozza, hogy szükség van a fejlődés, és az AKCS-államok közötti regionális integráció folyamatának megerősítésére, és különösen kéri, hogy vegyék figyelembe a válságnak az AKCS-államok fejlődésére kifejtett hatásait az AKCS-államok és az EU közötti gazdasági partnerségi megállapodásokkal összefüggő tárgyalásokon és azok végrehajtása során; emlékeztet arra, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokat az ígért, kereskedelmet célzó támogatás új alapjának kell kísérnie, azaz mintegy 2 milliárd eurónyi éves összegnek 2010-re;
20. emlékeztet arra a gazdasági válság miatt még inkább égető szükségre, hogy az EU tagállamainak a bevándorlás tekintetében olyan megközelítést kell alkalmazniuk, amely tiszteletben tartja az emberi jogokat és összeegyeztethető a fejlődési célkitűzésekkel; a bevándorlók pénzeszközeinek származási országukba – amelyeknek nagy szükségük van a tőkére – történő átutalását egyszerűsíteni, sőt bátorítani kell; ehhez hasonlóan, a bevándorlás szociális és kulturális dimenzióit, mint az integráció, a tolerancia, az emberek közötti kommunikáció és kölcsönös elfogadás egyik tényezőjét meg kell erősíteni és nagyobb szerepet kell neki adni a Cotonoui Megállapodás végrehajtásakor;
21. hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van a pénzügyi rendszerek felépítését és működését is magában foglaló nemzetközi pénzügyi irányítás reformjára, amely feltételezi az AKCS-országok teljes körű és méltányos beépítését a nemzetközi pénzügyi szervekbe annak érdekében, hogy javítsanak ezen szervek képviselésén, és következőképpen fokozottabb legitimitás mellett tükrözzék a nemzeti, regionális és nemzetközi érdekek különbözőségét;

22. felhívja az AKCS-országokat, hogy szorosabban vonják be parlamentjeiket a döntéshozatali eljárásaikba, és különösen a fejlesztési stratégiáik előkészítésébe;
23. kéri a nemzetközi közösséget, hogy valamennyi fél számára igazságosan és kielégítő módon zárja le a fejlesztési célú kereskedelmi tárgyalások dohai szakaszát;
24. úgy véli, hogy a válság AKCS-államokra gyakorolt hatásai a mezőgazdaságba történő beruházásra ösztönözhetik az AKCS-államokat, hogy ezáltal biztosítsák az élelmiszer-ellátás biztonságát és az élelmiszerönrendelkezéshez való jogot, valamint arra, hogy indítsák el a termelés diverzifikálására és a nyersanyag hozzáadott értéket növelő feldolgozására vonatkozó elemzési folyamatot, amely javítaná a kereskedelmi feltételeket és mérsékelné a nyersanyagárak ingadozását;
25. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának, az Európai Parlamentnek, az Európai Bizottságnak, az EU Tanácsa soros elnökségének, az Afrikai Uniónak, a Pánafrikai Parlamentnek és az AKCS-országok parlamentjeinek, a Világbanknak, az IMF-nek, a FAO-nak, valamint az AKCS-országok regionális fejlesztési bankjainak.

### ÁLLÁSFOGLALÁS <sup>(1)</sup>

#### **a fiatalok társadalmi és kulturális integrációjáról és részvételéről**

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- tekintettel a 2009. november 30. és december 3. között Luandában (Angola) tartott ülésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a 2000. június 23-án Cotonouban aláírt és 2005. június 25-én Luxemburgban felülvizsgált AKCS–EK partnerségi megállapodásra (a továbbiakban: Cotonou Megállapodás), különösen annak 9., 13., 26. és 27. cikkére,
- tekintettel az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés 149–150. cikkére, valamint 177–181. cikkére,
- tekintettel az EK-Szerződésnek a nemen, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés elleni küzdelemről szóló 13. cikkére,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 1995. november 7-én elfogadott, a 2000-ig és azon túli időszakra szóló Nemzetközi Ifjúsági Akcióprogramra,
- tekintettel a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezményre és annak fakultatív jegyzőkönyvére, melyeket 2006. december 13-án az Egyesült Nemzetek New York-i székhelyén fogadtak el,
- tekintettel az ifjúságért felelős miniszterek 1998. augusztus 8–12-én Lisszabonban tartott világkonferenciáján az ifjúsági politikákról és programokról elfogadott lisszaboni nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ 1998. augusztus 2-a és 7-e között a portugáliai Bragában tartott harmadik Ifjúsági Világtalálkozóján elfogadott bragai ifjúsági cselekvési tervre,

(<sup>1</sup>) Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2009. december 3-án fogadta el az angolai Luandában.

- tekintettel az Európai Regionális és Helyhatóságok Kongresszusa által 2003. május 21-én elfogadott, a fiatalok települési és regionális életben való részvételéről szóló felülvizsgált európai chartára,
- tekintettel a Porto Alegreben létrehozott „Helyi Hatóságok Fóruma a Társadalmi Befogadásért” 2004. május 8-i, a spanyolországi Barcelonában tartott 4. konferenciája által jóváhagyott „Agenda 21” kulturális menetrendre,
- tekintettel az AKCS-országok kultúrájának és kulturális ágazatának előmozdításáról szóló dakari nyilatkozatra, valamint annak cselekvési tervére, amelyet az AKCS-országok kulturális minisztereinek első ülésén fogadtak el 2004-ben a szenegáli Dakarban,
- tekintettel a Santo Domingóban (Dominikai Köztársaság) 2006 októberében az AKCS-országok kulturális minisztereinek második ülésén elfogadott Santo Domingó-i határozatra,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 2005 júniusában Genfben tartott 93. ülésén elfogadott, a fiatalok foglalkoztatásáról szóló állásfoglalására,
- tekintettel az Afrikai Unió által 2006 júliusában a gambiai Banjulban elfogadott afrikai ifjúsági chartára,
- tekintettel a Csendes-óceáni Közösség ifjúsági minisztereinek 2005. december 5–7-én Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) tartott második konferenciáján elfogadott „Csendes-óceáni Ifjúsági Stratégia 2010” című dokumentumra,
- tekintettel a szolgáltatások részes felek közötti szabad mozgásának megvalósításáról szóló, a Cariforum-államok és az Európai Közösség, valamint tagállamai közötti gazdasági partnerségi megállapodás II. címére („Befektetések, szolgáltatáskereskedelem és e-kereskedelem”), valamint a kulturális együttműködésről szóló III. jegyzőkönyvére,
- tekintettel az ENSZ főtitkáranak a Nemzetközi Ifjúsági Akcióprogram végrehajtásáról, a fiatalok jóléte és civil társadalmi szerepvállalása terén tett előrelépésekről és akadályokról szóló 2008. október 30-i jelentésére,
- tekintettel a fiatalok társadalmi befogadásáról szóló 2000. december 14-i tanácsi állásfoglalásra <sup>(1)</sup>,
- tekintettel a Bizottság által 2001. november 21-én elfogadott, „Új lendület Európa fiataljai számára” című fehér könyvre <sup>(2)</sup>, valamint a Bizottság „Új lendület Európa fiataljai számára” című fehér könyvéről szóló 2002. május 14-i európai parlamenti állásfoglalásra <sup>(3)</sup>,
- tekintettel az ifjúsági téren folytatott együttműködés európai keretét létrehozó 2002. június 27-i tanácsi állásfoglalásra <sup>(4)</sup>,
- tekintettel az Európai Tanács 2005. március 22–23-i ülésének következtetéseire, amelyek keretében elfogadták az Európai Ifjúsági Paktumot <sup>(5)</sup>,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett, „Napirenden az európai fiatalokat foglalkoztató kérdések: Az Európai ifjúsági paktum végrehajtása és az állampolgári szerepvállalás ösztönzése” című, az ifjúságot érintő európai szakpolitikákról szóló, 2005. május 30-i közleményére <sup>(6)</sup>, valamint a Tanács azonos című, 2005. november 24-i állásfoglalására <sup>(7)</sup>,
- tekintettel a 2007 és 2013 közötti időszakra a „Cselekvő ifjúság” program létrehozásáról szóló, 2006. november 15-i európai parlamenti és tanácsi határozatra <sup>(8)</sup>,

<sup>(1)</sup> HL C 374., 2000.12.28., 5. o.

<sup>(2)</sup> COM(2001) 0681.

<sup>(3)</sup> P5\_TA (2002) 0223.

<sup>(4)</sup> HL C 168., 2002.7.13., 2. o.

<sup>(5)</sup> 7619/1/05, az elnökségi következtetésekhez csatolt 1. melléklet.

<sup>(6)</sup> COM(2005) 0206.

<sup>(7)</sup> HL C 292., 2005.11.24., 5. o.

<sup>(8)</sup> HL L 327., 2006.11.24., 30. o.

- tekintettel a 2007–2013-as időszakra az aktív európai polgárságot támogató „Európa a polgárokért” című program létrehozásáról szóló 2006. december 12-i európai parlamenti és tanácsi határozatra <sup>(1)</sup>,
- tekintettel az oktatásban, a foglalkoztatásban és a társadalomban a fiatalok teljes körű részvételének elősegítéséről szóló, a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett 2007. szeptember 5-i bizottsági közleményre <sup>(2)</sup>,
- tekintettel a fiatalok lehetőségeinek kihasználását és aktív társadalmi részvételét célzó ifjúságpolitika transzverzális megközelítéséről szóló 2007. november 16-i tanácsi következtetésekre <sup>(3)</sup>,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz, valamint a Régiók Bizottságához intézett, „Az EU ifjúsági stratégiája – befektetés és az érvényesülés elősegítése – Megújított nyílt koordinációs módszer a fiatalok előtt álló kihívások és lehetőségek kezelésére” című 2009. április 27-i közleményére <sup>(4)</sup>, valamint a közleményhez mellékelt, „EU Youth Report” [Az EU ifjúságról szóló jelentése] című bizottsági munkadokumentumra <sup>(5)</sup>,
- tekintettel a világ ifjúságáról szóló 2003., 2005. és 2007. évi ENSZ-jelentésekre (World Youth Report),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programjának 2004. évi „Kulturális szabadság a mai sokszínű világban” című humánfejlesztési jelentésére,
- tekintettel a menedéjogról, a migrációról és a mobilitás kérdéseiről szóló brüsszeli nyilatkozatra és annak cselekvési tervére, melyet az AKCS-országok menedékjogért, migrációért és mobilitásért felelős miniszterei 2006 áprilisában fogadtak el,
- tekintettel az AKCS-országok migrációról és fejlesztésről szóló brüsszeli határozatára, melyet az AKCS-országok menedékjogért, migrációért és mobilitásért felelős miniszterei fogadtak el,
- tekintettel az AKCS Miniszterek Tanácsa 2008. június 8-a és 13-a között az etiópai Addisz-Abeában tartott 27. ülésén elfogadott, az AKCS-országok migrációról és fejlesztésről szóló brüsszeli határozatának végrehajtásáról szóló 2/LXXXVII/08. számú határozatra,
- tekintettel a Világbanknak a világ 2007-ben végbement fejlődéséről szóló, „Fejlődés és a következő generáció” című jelentésére,
- tekintettel a fiatalok globális foglalkoztatási trendjeiről szóló 2008. októberi ILO-jelentésre (Global Employment Trends for Youth),
- tekintettel az afrikai és európai fiatalok 2007. december 4–7-én, a portugáliai Lisszabonban tartott csúcstalálkozóján elfogadott zárónyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Ifjúsági Fórum „A fiatalok és a migráció”, valamint „A fiatalok foglalkoztatottsága” című, 2008. május 3-i állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Ifjúsági Fórum „A fejlesztéshez szükség van az ifjúságra – az ifjúsági szervezetek felépítése” című 2008. évi jelentésére,
- tekintettel a Szociális Ügyi és Környezetvédelmi Bizottság jelentésére (AKCS-EU/100.504/09/végleges),

<sup>(1)</sup> HL L 378., 2006.12.27., 32. o.

<sup>(2)</sup> COM(2007) 0498.

<sup>(3)</sup> HL C 282., 2007.11.24., 16. o.

<sup>(4)</sup> COM(2009) 0200 végleges.

<sup>(5)</sup> SEC(2009) 0549 végleges.

- A. mivel a „fiatal” 15 és 24 év közötti fiatalokat jelent <sup>(1)</sup>; mivel a fiatalok a világ népességének 18 %-át képviselik, vagyis 1,2 milliárd emberről van szó, akiknek 85 %-a fejlődő országokban él,
- B. mivel sok fiatal szegénységben és kirekesztettségben vagy marginalizált helyzetben él, különösen a fiatal nők, a fogyatékkal élő fiatalok, a migráns vagy menekült fiatalok, a falvakban élő vagy etnikai kisebbségekhez tartozó fiatalok,
- C. mivel a fiatalok társadalmi, gazdasági és kulturális befogadása és aktív társadalmi szerepvállalása kulcsfontosságú mind saját személyiségfejlődésük, mind hazájuk és a világ stabil és demokratikus fejlődése szempontjából,
- D. mivel az oktatás és a foglalkoztatás a fiatalok sikeres társadalmi integrációjának és szerepvállalásának előfeltétele,
- E. mivel annak ellenére, hogy a mai fiatalok a történelem legtanultabb fiatal generációját képviselik, a munkanélküliség és az alulfoglalkoztatottság a fiatalok körében rekordszintet ért el, amit a gazdasági válság tovább súlyosbít; mivel a fiatalok a világ munkaképes korú népességének 25 %-át képviselik, ugyanakkor a 2007-es számadatok szerint a munkanélküliek 43,7 %-át ők teszik ki <sup>(2)</sup>,
- F. mivel a kultúrágazatok a gazdasági fejlődés egy alternatív lehetőségét segítik elő, gazdasági értéket teremtenek, és tisztességes munkalehetőségeket kínálnak a fiatalok számára,
- G. mivel a migráció olyan alternatívává lépett elő a fiatalok körében, amely révén bővíthetik oktatási és munkalehetőségeiket, azonban ezen oktatási lehetőségekből a fejlődő országok nem profitálnak és azok képzettségi szintjét sem növelik,
- H. mivel a globalizáció hozzájárult ahhoz, hogy az oktatás és szakképzés, a foglalkoztatás és az önkéntes szolgáltatások terén növekedjen a mobilitás, elősegítve ezzel a szolidaritást és más kultúrák megértését, illetve ösztönözve a különbségek és a sokféleség tiszteletben tartását,
- I. mivel a kultúra fontos szerepet játszik a fiatalok jólétének kialakításában és személyiségük fejlődésében,
- J. mivel az információs és kommunikációs technológiák (ICT) bőséges áradata új lehetőségeket kínál a fiatalok számára a fejlődésre, a társadalmi beilleszkedésre és szerepvállalásra; mivel a kormányok az iránti kötelezettségvállalása, hogy beruháznak információs és kommunikációs technológiákba, csökkentheti az EU és az AKCS-országok közötti digitális szakadék jelenlegi mértékét, és elősegíti az egyenlő feltételek kialakítását,
- K. mivel csak akkor találhatunk hosszú távú megoldásokat a világot fenyegető veszélyekre – például az éghajlatváltozásra –, és a fejlesztési célokat csak akkor érhetjük el, ha a fiatalokat partnereknek tekintjük a döntéshozatali folyamatban,

### Általános megfontolások

1. sürgeti az AKCS-országok és az EU-tagállamok kormányait, hogy minden politikájukba építsék be a fiatalokat érintő kérdéseket, és jobban hangolják össze az ifjúsági politikát és a fiatalokat közvetlenül érintő más politikai területeket;
2. hangsúlyozza, hogy egységesen védelmezni kell az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát, különösen a munkával, az oktatással és a kultúrával kapcsolatos 23., 24., 26. és 27. cikket;

<sup>(1)</sup> Az ENSZ meghatározása szerint.

<sup>(2)</sup> Az ENSZ világ ifjúságáról szóló 2007-es jelentése (World Youth Report 2007), 238. o.

3. kéri a Bizottságot, hogy a vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően biztosítson kiegyensúlyozott finanszírozást a jelenlegi Cselekvő ifjúság program (2007–2013) 3.2. számú fellépésére, és az Euromed ifjúsági program mintájára hozzon létre AKCS–EU ifjúsági programot a Cotonoui Megállapodás keretei között, további előirányzatokat biztosítva a nyomon követési program keretében;
4. hangsúlyozza, hogy a különböző szintű politikai döntéshozók fokozzák az együttműködést, és például a fiataloknak szánt nemzeti, regionális és nemzetközi programokat megerősítő, ügynökségek közötti együttműködések elősegítése révén támogassák a bevált gyakorlatok cseréjét a fiatalok társadalmi és kulturális integrációja, valamint szerepvállalása terén;
5. kéri az uniós és AKCS-országokat, hogy minden fiatal számára garantálják szabadságjogaik teljes körű gyakorlásának lehetőségét, és számolják fel a diszkrimináció minden formáját; kéri a Bizottságot, valamint az uniós és AKCS-országokat, hogy növeljék a veszélyeztetett csoportokhoz tartozó fiatalok társadalmi és kulturális integrációját előmozdító programok finanszírozását;
6. úgy véli, hogy az EU-nak következetes, közös migrációs politikát kellene kialakítania, amely az egyenlőség alapelveire épül, és amelynek alapvető célja a migránsok befogadó társadalmakba történő integrációja; kéri az EU tagállamait, hogy tartsák tiszteletben a fiatal migránsok jogait, ugyanakkor biztosítsanak számukra egyenrangú hozzáférést ugyanazon oktatáshoz, szociális szolgáltatásokhoz és gazdasági lehetőségekhez, amelyek az adott ország polgárai számára adottak;
7. kéri az EU-t, hogy erősítse meg a harmadik országokból érkező, Európában legálisan munkát vállaló fiatalok védelmét szolgáló intézkedéseket; arra ösztönzi az EU-t, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek jogállását alkalmazza rájuk, valamint hogy dolgozza ki az alacsony képzettséggel rendelkező vagy képzettséggel nem rendelkező munkavállalókra vonatkozó jogállást; úgy véli továbbá, hogy az uniós és AKCS-országok kormányainak programokat kellene létrehozniuk a fiatal értelmiség fejlődő országokból való elvándorlásának megfékezésére, valamint az elvándorlást megelőző intézkedések koordinálására;
8. kéri az uniós és AKCS-országok kormányait, hogy minden fiatal számára biztosítsák a megfelelő és a fiatalok igényeire szabott egészségügyi tájékoztatáshoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférést;

## Oktatás

9. kéri az uniós és AKCS-országok kormányait, hogy dolgozzanak ki programokat az iskolarendszert elhagyók arányának csökkentésére, a fiatalok irástudatlanság csökkentésére és az alapfokú oktatás minőségének javítására;
10. kéri, hogy a középiskolai oktatást mindenki számára tegyék hozzáférhetővé; felhívja az AKCS-országok és az EU-tagállamok kormányait, hogy számolják fel az alapfokú oktatáshoz való hozzáférés különösen a fogyatékkal élő fiatalokat és más veszélyeztetett csoportokat érintő akadályait; sürgeti a kormányokat, hogy nyújtsanak ösztöndíjakat vagy kedvezményes hiteleket a felsőfokú oktatási intézményekbe beiratkozó, fejlődő országokból érkező diákoknak;
11. kéri az uniós és AKCS-országokat, hogy igyekezzenek zökkenőmentesebbé tenni az iskolapadból a munkaerőpiacra való kijutást azáltal, hogy az elméleti tanítási módszertant gyakorlatias iskolai képzéssel váltják fel, és tanterveikbe beépítik a vállalkozói ismeretek elsajátítását;
12. sürgeti az AKCS-országok és az uniós tagállamok kormányait, hogy helyezzenek hangsúlyt a kulturális és szociális nevelésre, és ösztönözzék a fiatalok iskolai vagy iskolán kívüli kulturális tevékenységekben való részvételét, mivel ez gazdagítja a diákok életét, elősegíti a kiegyensúlyozott személyiségfejlődést, segít a fiatalokat távol tartani a kábítószer-függőségtől és más szenvedélybetegségektől, és így hozzájárul társadalmi és kulturális integrációjukhoz;

13. sürgeti az AKCS-országok és az uniós tagállamok kormányait, hogy ismerjék el, hogy minden társadalomban a fiatalok számítanak a változásokra legnyitottabb csoportnak és a változás legideálisabb nagykövetekinek; felhívja az AKCS-országok és az EU-tagállamok kormányait, hogy vegyék igénybe a fiatalokat, hogy pozitív változásokat idézzenek elő a társadalomban olyan módszerek révén, mint például a társadalmi biztositott oktatás a HIV/AIDS-ről, az IKT eszközökről, illetve az éghajlatváltozás enyhítését és az ahhoz való alkalmazkodást szolgáló fenntartható technológiákról;
14. úgy véli, minden fiatal számára biztosítani kell az információs és kommunikációs technológiákhoz való hozzáférést; kéri a kormányokat, hogy ruházzanak be ezekben az infrastruktúrákba, és biztosítsanak ilyen eszközöket az iskoláknak; kéri a Bizottságot, az uniós és AKCS-országokat, hogy egymás kultúrájának megismerése céljából eTwinning technológiák útján létesítsenek kapcsolatokat az AKCS-országokban és az EU-ban működő iskolák osztálytermei között; kéri az AKCS-országok és az EU-tagállamok kormányait, hogy ösztönözzék a távoktatást mint a hátrányos helyzetű csoportokhoz tartozó emberek, különösen a fogyatékkal élők társadalmi integrációját elősegítő eszközt;

### Foglalkoztatás

15. kéri az AKCS-országok és az EU-tagállamok kormányait, hogy az ILO-val együttműködésben dolgozzanak ki nemzeti stratégiákat és cselekvési terveket a fiatalok foglalkoztatására, és rendszeresen mérjék a fiatalok foglalkoztatottsági szintjét;
16. kéri az EU-tagállamok és az AKCS-országok kormányait, hogy támogassák a munkavállalói jogokat és a méltányos javadalmazást mint a társadalmi befogadás elősegítésének hatékony módját;
17. megjegyzi, hogy a tanulmányaik mellett munkát vállaló fiatalok értékes tapasztalatokra tesznek szert, ami megkönnyíti számukra a munkaerőpiacra való kilépést; arra buzdítja a magánszektor szereplőit, hogy kínáljanak több gyakornoki lehetőséget a tanulmányaikat végző fiatalok számára; ezzel összefüggésben azonban óva int mindenfajta munkahelyi kizsákmányolástól;
18. megjegyzi, hogy a fiatal nők <sup>(1)</sup> és a fogyatékkal élő fiatalok <sup>(2)</sup> körében magasabb a munkanélküliség és az alulfoglalkoztatottság szintje; kéri ezért olyan egyedi politikák kidolgozását, melyek elősegítik a fiatal nők és hátrányos helyzetű csoportokhoz tartozó fiatalok foglalkoztatását;
19. hangsúlyozza, hogy megfelelő tájékoztatás és pénzügyi ösztönzők biztosítása, valamint az adminisztratív terhek csökkentése révén kedvezőbb feltételeket kellene felkínálni a vállalkozásba kezdő fiataloknak; kéri a pénzügyminisztereket, hogy könnyítsék meg a mikrohitelhez való hozzáférést a fiatalok számára; kéri a kormányokat, hogy dolgozzanak ki szakmai tanácsadói struktúrákat és finanszírozási programokat a kulturális és kreatív ágazatban tevékenykedő fiatal vállalkozók számára, és részesítsék előnyben a helyi szolgáltatásokat a jobb helyi társadalmi integráció előmozdítása érdekében;

### Kultúra

20. kéri a nemzeti parlamenteket, valamint az uniós és AKCS-országok kormányait, hogy a területükön fellelhető kultúrák megőrzésének és fejlesztésének biztosítékául építsék be nemzeti jogrendszerükbe a kultúrák védelmét;
21. elutasítja azt a felfogást, amely szerint a kultúra a profit szabályai szerint működő árucikk; a fiatalok kulturális fejlődésének ösztönzése céljából támogatja a kultúrateremtés és -megvalósítás saját törekvéseik szerint meghatározott és az ő részvételükkel megvalósuló demokratizálását;
22. sürgeti az AKCS-országok és az EU-tagállamok kormányait, hogy a kulturális turizmus fejlődésének fellendítése érdekében dolgozzanak ki olyan terveket vagy támogassanak már létező olyan kezdeményezéseket, amelyek arra ösztönzik a fiatalokat, hogy értékeljék országaink kulturális és természeti örökségét;

<sup>(1)</sup> Global Trends in Women's access to Decent Work (Globális trendek a nők tisztességes munkához való hozzáféréseben), ILO, Occasional papers No. 43, 2009. május, 18. o.

<sup>(2)</sup> Men and Women with disabilities in the EU: Statistical Analysis of the LFS ad hoc module and the EU-SILC (Fogyatékkal élő férfiak és nők az EU-ban: Az LFS ad hoc modul és az EU-SILC statisztikai elemzése, Végleges jelentés, 2007, 94. o.

23. kéri az AKCS-országok és az EU-tagállamok kormányait, hogy hozzanak létre kultúrák közötti politikákat, vagy erősítsék meg a már meglévőket, a társadalom kulturális sokféleségének és az eltérő kultúrák békés egymás mellett élésének előmozdítása érdekében; kéri továbbá, hogy az AKCS-országok és az EU-tagállamok kormányai ösztönözzék a kultúrpolitikák decentralizációját, így módon támogatva a kultúra és szubkultúrák alapjaira helyezett helyi fejlődést, valamint a sokféleség és a másság tiszteletben tartását;
24. kéri az AKCS-országok és az EU-tagállamok kormányait, a Bizottságot és a nemzetközi szervezeteket, hogy az eltérő kultúrák jobb megértésének előmozdítása érdekében fokozzák a különböző kulturális, etnikai és vallási háttérrel rendelkező fiataloknak szóló műhelyek, szemináriumok és ifjúsági táborok szervezésére irányuló erőfeszítéseiket;
25. úgy véli, hogy az ENSZ-nek, a Bizottságnak és a kormányoknak be kellene építeniük a kulturális dimenziót fejlesztési együttműködési politikáikba, programjaikba és terveikbe;
26. kéri a nemzetközi közösséget, valamint az uniós és AKCS-országok kormányait, hogy fordítsanak figyelmet a hagyományos kézműves mesterségek megőrzésére azáltal, hogy több forrást biztosítanak a szakmai képzésre és a gyártási lehetőségekre, támogassák e termékek értékesítését és marketingjét, javítsák a – különösen a fiatalok által gyártott vagy kínált – kulturális termékek és szolgáltatások piacra jutási lehetőségeit e termékek és szolgáltatások mobilitásának fejlesztése érdekében, valamint hogy támogassák a helyi nyelvek internet segítségével történő elsajátítását célzó kezdeményezéseket;
27. felhívja az AKCS-országok és az uniós tagállamok kormányait annak biztosítására, hogy a fiatalok véleményét meghallgassák, és üdvözli az ifjúsági parlamentek létrehozását, mivel úgy véli, munkálkodni kell a fiatalok politikai kultúrájának és felelősségérzetének fejlesztésén;

## Részvétel

28. üdvözli a Bizottságnak a fiatalokkal és az ifjúsági szervezetekkel az őket érintő politikai kérdésekről folytatott strukturált párbeszédre szóló kezdeményezését, ugyanakkor kiemeli, hogy pontosabban meg kell határozni ezen elképzelés végrehajtásának részleteit;
29. megjegyzi, hogy az információk hozzáférhetőségének javítása áláthatóbbá teszi a kormányok és a közigazgatás működését, ami ösztönözni fogja a fiatalok nagyobb szerepvállalását és részvételét a döntéshozatalban; hangsúlyozza az IKT fontosságát az információk hozzáférhetőségének javítása szempontjából, és kéri a kormányokat, hogy dolgozzanak ki és léptessenek életbe olyan mechanizmusokat, amelyek biztosítják a fiatal IKT-felhasználók védelmét; hangsúlyozza, hogy a fiatalok részvételének olyan új formái, mint az internetes részvétel és az e-polgárság, az IKT révén erősíthetők meg;
30. úgy véli, hogy a fiatalok társadalmi életben való teljes részvételének biztosítása érdekében a szavazati jog megszerzésének korhatárát nem szabad 18 év felett meghatározni;
31. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Tanácsának, az Európai Bizottságnak, az Afrikai Uniónak, az EU tagállamainak, az AKCS-országoknak, az ENSZ-nek és az UNESCO-nak.

**ÁLLÁSFOGLALÁS <sup>(1)</sup>****az éghajlatváltozásról**

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- 2009. november 30. és december 3. között az angolai Luandában tartott ülésén,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 1992. évi Éghajlat-változási Keretegyezményére (UNFCCC),
- tekintettel az 1997. évi Kiotói Jegyzőkönyvre,
- tekintettel a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének 2008. márciusi jelentését követő, az Európai Tanács által elfogadott cselekvési tervre,
- tekintettel az AKCS–EU éghajlatváltozásról és fejlődésről szóló közös nyilatkozatára, melyet a Közös Tanács fogadott el 2009 májusában,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 2009. június 3-án az éghajlatváltozásról és annak lehetséges biztonsági következményeiről elfogadott A/63/281 határozatra,
- tekintettel a 2009. június 23-án Genfben, Kofi Annan volt ENSZ főtitkár kezdeményezésére tartott Humanitárius Világforum nézeteire,
- tekintettel a 2009. június 25–27. között a kameruni Yaoundéban tartott Pánafrikai Parlamenti Konferencia éghajlatváltozásról szóló nyilatkozatára,
- tekintettel a 2009. július 10-én tartott G8-csúcstalálkozón elfogadott határozatokra, és a meghatározó gazdaságoknak az olaszországi L'Aquilában tartott energiabiztonsági és éghajlat-változási fórumára,
- tekintettel a nyugat-afrikai parlamenti képviselőknek és a helyileg megválasztott képviselőknek 2009. augusztus 3–6. között a zöld-foki köztársasági Praiában az éghajlatváltozás elleni küzdelem irányításáról tartott regionális munkaértekezletére,
- tekintettel az Afrikai Unió 2009. augusztus 30-án a líbiai Syrteben tartott csúcstalálkozóján az éghajlat-változásról és az abból eredő konfliktusokról hozott határozataira,
- tekintettel a 2009. szeptember 22-én Ban Ki Mun, az Egyesült Nemzetek főtitkára által New-Yorkba összehívott, éghajlatváltozásról tartott magas szintű találkozó javaslataira,
- tekintettel a 2009. október 9–11. között a Burkina Fasó-i Ouagadougouban a fenntartható fejlődésről tartott világforum javaslataira,
- tekintettel a 2009. október 12–15. között a kenyai Nairobitan tartott, az éghajlatváltozással foglalkozó második pánafrikai parlamenti hálózati csúcstalálkozón hozott nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Tanács 2009. október 29-i és 30-i következtetéseire,
- tekintettel a 2009. november 12–13. között a kameruni Yaoundéban tartott, az éghajlatváltozással foglalkozó pánafrikai parlamenti hálózat harmadik szubregionális konferenciájának (Kongó-medence) nyilatkozatára,

(<sup>1</sup>) Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2009. december 3-án fogadta el az angolai Luandában.

- tekintettel az Európai Parlament 2009. november 25-i, az EU-nak a koppenhágai éghajlatváltozással foglalkozó konferencián követendő stratégiájáról hozott határozatára (COP 15) <sup>(1)</sup>,
  - tekintettel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC) részes feleinek elkövetkező tizenötödik konferenciájára (COP15) és a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló, a részes felek 2009. december 7–18. között a dániai Koppenhágában megrendezendő ötödik konferenciájára (COP/MOP 5),
  - tekintettel a 2009. április 4-i, az éghajlatváltozás AKCS-országokban kifejtett szociális és környezeti hatásairól szóló határozatára <sup>(2)</sup>,
- A. mivel a globális felmelegedés felveti az emberiség túlélésének és fenntartható fejlődésének problémáját, amelyet világszerte sürgősen megoldandó problémaként ismernek el,
- B. mivel a Kofi Annan által vezetett Humanitárius Világforum egy jelentése szerint az éghajlatváltozás már 12 millió embert taszított szegénységbe, míg az éghajlatváltozás káros hatásai miatt 300 000 ember hal meg évente, továbbá 20 millióan válnak majd szegényé 2030-ra,
- C. mivel a változékony időjárás, amely már most érezhető a valamennyi kontinensen megfigyelhető természeti katasztrófák (áradások, szárazság, parti erózió, a tengerszint emelkedése, stb.) gyakorisága és erőteljessége miatt, súlyos és ijesztő fenyegetést jelent azon országok számára, amelyek főként sivatagból, szigetekből vagy partmenti régiókból állnak,
- D. mivel az Egyesült Nemzetek Szervezetének Népesedési Alapja (UFPA) által közzétett, a világnépesség helyzetéről szóló 2009-es jelentés elismeri, hogy az éghajlatváltozás a népességszám alakulásának, a szegénységnek és a nemek közötti egyenlőségnek a kérdését is érinti,
- E. mivel a trópusokon történő erdőirtás az éghajlatváltozás egyik fő kiváltó tényezője, és komoly veszélyt jelent a biodiverzitás, illetve az ilyen erdőkben és erdőkből élő több mint egymilliárd szegény ember megélhetése szempontjából,
- F. mivel a nemzetközi közösség elismeri az éghajlatváltozás nemzetközi biztonságra kifejtett hatását,
- G. annak tudatában, hogy azok a legkevésbé fejlett országok fognak leginkább szenvedni, amelyek korlátozott kapacitással rendelkeznek, és nincsenek meg a forrásaik az éghajlatváltozáshoz történő alkalmazkodáshoz, bár ők járultak hozzá a legkisebb mértékben a globális felmelegedéshez,
- H. tekintettel a mezőgazdaság, különösen a kis- és közepes méretű gazdaságok jelentőségére a legkevésbé fejlett országokban az ebben a szektorban dolgozó aktív népesség százalékos arányának, valamint az éghajlatváltozás ezen szektorra kifejtett hatásának szempontjából,
- I. meggyőződve arról, hogy a jövő generációk számára a fenntartható környezet biztosítása megköveteli az egész emberiség megosztott, de mértékben eltérő felelősségének vállalását,
- J. mivel a fejlett ipari országok történelmi felelősséget viselnek a globális szennyezésért, és ebből kifolyólag kötelességük pénzügyi támogatást nyújtani a fejlődő országoknak az ilyen szennyezés következményeihez történő alkalmazkodás érdekében kifejtett erőfeszítéseikhez, beleértve az éghajlatváltozás hatásaként bekövetkező károkat és költségeket,
- K. mivel az éghajlatváltozással kapcsolatban ígért pénzek nagy része a hivatalos fejlesztéstámogatás költségvetéséből származik, elvonva ezzel a fejlesztési támogatásra szolgáló forrásokat, ami komoly veszélyt jelent a szegénység mérséklésére és a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására nézve,

<sup>(1)</sup> P7\_TA-PROV(2009)0089. A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

<sup>(2)</sup> ACP-EU/100.383/09/fin, HL C 221., 2009.9.14., 31. o.

- L. mivel az emberek éghajlatváltozás által okozott növekvő mozgása és kényszerű migrációja fontosabb bonyodalmakhoz és konfliktusokhoz vezethet, ezért ezt a problémát szigorúan kell kezelni, hiszen az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodások és a nemzetközi jog nem biztosít az érintett emberek számára különleges támogatást,
- M. mivel a G8-csúcstalálkozó és a meghatározó gazdaságok energiabiztonsági és éghajlat-változási, az olaszországi L'Aquilában tartott fóruma elismerte, hogy az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményével és a Kiotói Jegyzőkönyvvel összhangban a világ átlaghőmérséklete nem emelkedhet 2 °C-nál többel az iparosodás előtti értékekhez képest,
- N. hangsúlyozva, hogy sürgősen szükség van a nők helyzetének figyelembevételére az éghajlatváltozás hatásának, valamint a millenniumi fejlesztési célok közül a 3.-kal (a nemek közötti egyenlőség) és az 5.-kel (az anyák egészsége) való összefüggésének vizsgálata során,
1. üdvözli a gyors együttes cselekvés szükségességére vonatkozóan végre elért általános konszenzust, melyre annak érdekében van szükség, hogy megmentsük a földet az azt fenyegető ökológiai és környezeti válságtól;
  2. hangsúlyozza, hogy a 2009 decemberében a koppenhágai csúcstalálkozón megkötésre kerülő megállapodásnak a méltányosságra és a társadalmi igazságosságra kell a hangsúlyt helyeznie egy olyan, a különbségeket tekintetbe vevő megközelítés alkalmazásával, amely figyelembe veszi az országok népességét, ipari fejlettségét és a szegénységet;
  3. hangsúlyozza, hogy szükség van arra, hogy egy jogilag kötelező erejű megállapodást kössenek Koppenhágában ez év végéig, amely a Kiotói Jegyzőkönyvre épít, és 2013. január 1-jén lép hatályba;
  4. felhívja az EU és az AKCS-országok képviselőit, hogy dolgozzanak szorosan együtt, és hangolják össze álláspontjaikat, hogy a koppenhágai csúcstalálkozót sikeresen lehessen lezárni;
  5. megjegyzi, hogy a G8-ak és a meghatározó gazdaságok L'Aquilában tartott fóruma elismerte, hogy szükség van egy világpартnerség felállítására az alacsony szén-dioxid-kibocsátás, a környezetbarát technológiák előmozdítása, valamint a közzféra által ezekbe történő beruházás megduplázása érdekében;
  6. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás fő oka az ipari forradalom óta folyó azon gazdasági tevékenység, amely nem tiszteli a természet egyensúlyát;
  7. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi megállapodásnak a „közös, de különböző felelősség” elvére kellene épülnie, melynek keretében az ipari országok élen járnak hazai kibocsátásaik csökkentésében, miközben a fejlődő országok és a felemelkedő gazdaságok szintén kötelezettséget vállalnak arra, hogy a fenntartható fejlődés tekintetében nemzeti szinten megfelelő csökkentési tevékenységeket folytatnak, amelyeket az ipari országokból származó technológiai, pénzügyi és kapacitásépítési transzferek – mérhető, nyomon követhető és ellenőrizhető módon – tesznek lehetővé és támogatnak;
  8. felhívja a gazdaságilag fejlett országokat, hogy vállaljanak vezető szerepet az éghajlatváltozáshoz kötődő területeken azáltal, hogy jogilag kötelező erejű kötelezettséget vállalnak a kibocsátások 1990-es szintjéhez képest 2020-ra 25–40 %-kal, 2050-re pedig 80–95 %-kal történő csökkentésére;
  9. felhívja az AKCS-országokat és az EU tagállamait, hogy fordítsanak különös figyelmet a megújuló energiák alkalmazására, valamint úgy véli, hogy az energiahatékonyságnak és a megújuló energiának a Cotonou Megállapodás értelmében az AKCS–EU fejlesztési együttműködési programjainak élen kell állnia;
  10. szilárdan hiszi, hogy az éghajlat-változási politika nem szakadhat el más politikáktól, mint például a mezőgazdaság-, az élelmiszerbiztonság-, az energia-, a környezetvédelmi, a közegészség- vagy a nemzetközi kereskedelmi politika; ezért felhívja az EU és a felemelkedő és fejlődő országok kormányait, hogy hatékonyan integrálják a környezetvédelmi, társadalmi és éghajlat-változási dimenziókat az országos és regionális stratégiai dokumentumokba ugyanúgy, mint minden fejlesztéssel kapcsolatos programba és tervbe;

11. úgy véli, hogy a különösen az afrikai országokban létező nagy kiterjedésű természetvédelmi területek – amelyek valóban a világ tüdejeként szolgálhatnak – megléte által adott remény megfelelő pénzáramlásokat kell, hogy eredményezzen, ezzel lehetővé téve számukra, hogy természeti forrásaikat felhasználják, miközben az egész emberiség jóléte érdekében tiszteletben tartják az ökoszisztémát;
12. felhívja az Európai Bizottságot, hogy sürgősen fejlesszen ki egy átfogó tervet az erdők kiirtása és az erdők eróziójának csökkentése érdekében a fejlődő országokban, beleértve az önkéntes partnerségi megállapodások előmozdítását az erdészeti jogszabályok végrehajtása, erdészeti irányítás és erdészeti termékek kereskedelme (FLEGT) programjainak keretén belül annak érdekében, hogy biztosítsa, hogy az őslakos erdei közösségek jogait tiszteletben tartják; ezen felül úgy véli, hogy a Bizottságnak világos, szigorú javaslatokat kell előterjesztenie az illegálisan kitermelt faanyagok és fatermékek európai uniós piacra történő behozatalának betiltására; felhívja a Bizottságot, hogy minden további késedelem nélkül nyújtsa be ezeket a javaslatokat;
13. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez szükséges pénzügyi forrásoknak kiegészítő jellegűeknek, megújulóknak, kiszámíthatóknak, átláthatóknak, hosszú távúaknak és megfelelőeknek kell lenniük, és elsősorban mint támogatást kell ezeket nyújtani; kiemeli, hogy az adományozó országoknak be kell fektetniük a fejlődő országok „abszorpciós kapacitásának” növelésébe és javításába annak érdekében, hogy ez utóbbiak képesek legyenek hatékony módon használni az erőforrásaikat;
14. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás mérséklésének, illetve az alkalmazkodás finanszírozásának tisztelnie kell a fejlődő országok által meghatározott prioritásokat; kiemeli annak szükségességét, hogy a helyi ismereteket belefoglalják az éghajlatváltozás mérséklésére és az alkalmazkodásra irányuló stratégiákba; kiemeli továbbá a dél-dél közötti tudás-transzfer fontosságát is;
15. kiemelten hangsúlyozza, hogy gyorsan meg kell szervezni a technológiaátadást, hogy ezáltal szembe lehessen nézni az ökológiai katasztrófákkal összefüggő vészhelyzetekkel (szárazság, áradások, stb.);
16. felhívja a nemzetközi közösséget, hogy vizsgáljon meg innovatív finanszírozási mechanizmusokat az alkalmazkodásra és az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló, a fejlődő országoknak juttatandó pénzügyi segítségnyújtás növelése érdekében; bátorítja az EU-s és AKCS-kormányokat, hogy hozzanak létre olyan programokat, amelyekkel átlátható módon vonzhatnak kiegészítő alapokat a magánszektorból az alkalmazkodási tervek finanszírozása érdekében; hangsúlyozza, hogy szükség van az adományozó országok közötti jobb koordinációra, valamint az adományozó és a fogadó országok közötti megerősített együttműködésre;
17. hasonlóképpen követeli, hogy a G8-aknak az üvegházhatású gázok 2050-ig történő csökkentése érdekében megkötött megállapodását rövid- és középtávú cselekvési tervek kísérik;
18. felhívja az AKCS- és EU-s kormányokat, hogy foglalják bele a mezőgazdaságot minden éghajlatváltozással kapcsolatos koppenhágai megállapodásba, hogy ezáltal nagyobb hozzáférése legyen az alkalmazkodási támogatáshoz, mivel az létfontosságú az élelmiszerbiztonsághoz, a szegénység csökkentéséhez és az ökoszisztéma fenntartásához;
19. felhívja az AKCS-kormányokat, hogy támogassanak egy regionális alapot az éghajlatváltozás mérséklésére és az alkalmazkodásra irányuló stratégiákra vonatkozó együttműködési technikák kisméretű gazdálkodók közötti népszerűsítése és fejlesztése érdekében; hangsúlyozza az éghajlatváltozás hatásairól történő oktatás és információs kampányok megerősítésének szükségességét;
20. felhívja a figyelmet az ENSZ élelemhez való joggal foglalkozó különmegbízottjának kijelentésére, mely szerint az agroizemanyagok támogatása megteremti a feltételeket egy következő élelmiszerválság kialakulására a közeljövőben; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdaság elsődleges célja az élelmiszertermelés;
21. következőképpen felhívja a Koppenhágában tárgyaló fejlett országokat, hogy kezdjenek kutatási és fejlesztési tevékenységekbe, valamint hogy osszák meg az új technológiákat a legkevésbé fejlett országokkal és valamennyi fejlődő országgal;

22. hangsúlyozza az intézményes elszámoltathatóság és bizalom megteremtésének szükségességét az adományozó és a kedvezményezett országoknak az alkalmazkodást finanszírozó intézmények irányító testületeiben való egyenlő képviselőtének kialakítása révén;
23. ragaszkodik ahhoz, hogy a 2012 utánra szóló éghajlat-változási megállapodások figyelembe vegyék a nemzetközi és nemzeti szinten meglévő fejlődési folyamatokat; felhívja az Európai Bizottságot és az EU tagállamait, hogy vonják be az éghajlatváltozást a millenniumi fejlesztési célokba oly módon, hogy az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást a millenniumi fejlesztési célok teljesítését elősegítő projektek és programok, valamint a szegénység mérséklésére irányuló stratégiák részévé teszik;
24. felhívja a nemzetközi közösséget, hogy azonosítsa és kezelje az éghajlatváltozás okozta mozgás és migráció által érintett emberek védelmében jelentkező jogi hiányosságokat, továbbá kezdeményezze egy egyedi segítségnyújtási és védelmi rendszer létrehozását;
25. kéri az ENSZ környezetvédelmi programjának átalakítását egy teljesen önálló, nairobi (Kenya) székhelyű környezetvédelmi világszervezetté, amely megerősített kapacitással rendelkezik, hogy szembeszállhasson a környezeti katasztrófák keménységével és a világban létező ehhez kapcsolódó kihívásokkal;
26. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Tanácsának, az Európai Bizottságnak, az ENSZ főtitkárának, az Afrikai Unió Bizottságának, a Pán-Afrikai Parlamentnek, az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményének és a Világbanknak.

---

## ÁLLÁSFOGLALÁS <sup>(1)</sup>

### a madagaszkári helyzetről,

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- 2009. november 30. és december 3. között Luandában (Angola) tartott ülésén,
- tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a 2000. június 23-án Cotonouban aláírt és 2005. június 25-én Luxembourgban felülvizsgált AKCS–EU partnerségi megállapodásra,
- tekintettel az Afrikai Unió Bizottságának nyilatkozatára,
- tekintettel az AKCS Nagykövetek Bizottságának a madagaszkári helyzetről szóló 2009. március 31-i nyilatkozatára,
- tekintettel az AKCS Parlamenti Közgyűlés által 2009. február 10-én a madagaszkári politikai helyzetről elfogadott állásfoglalásra,
- tekintettel a nemzetközi kapcsolattartó csoport Madagaszkárral kapcsolatban végzett munkájára, különösen a 2009. augusztus 9-i és 2009. november 6-i maputói, illetve addisz-abebei megállapodásra,
- tekintettel a madagaszkári helyzetről szóló 2009. május 7-i európai parlamenti állásfoglalásra <sup>(2)</sup>

<sup>(1)</sup> Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2009. december 3-án fogadta el az angolai Luandában.

<sup>(2)</sup> P6\_TA-PROV(2009)0392. A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

- tekintettel a Frankofón Országok Nemzetközi Szervezete főtitkárának a madagaszkári helyzetről szóló 2009. november 10-i nyilatkozatára,
  - A. mivel Andry Rajoelina, Antananarivo főváros polgármestere lett az átmeneti főhatóság vezetője 2009. március 17-én, amikor a katonaság átadta a végrehajtó hatalmat, amelytől megfosztotta a lemondásra és száműzetésbe kényszerített korábbi elnököt, Marc Ravalomananát,
  - B. mivel Andry Rajoelina, miután felfüggesztette a nemzeti parlamentet és a szenátust, köztársasági elnöknek, valamint az átmeneti főhatóság vezetőjének kiáltotta ki magát,
  - C. figyelembe véve a számos tiltakozó megmozdulást, amelyet a hadsereg erőszakkal elfojtott,
  - D. figyelembe véve azt, hogy a nemzetközi közösség, különösen az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa, az Afrikai Unió (AU), a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség (SADC), a Frankofón Országok Nemzetközi Szervezete, a Parlamentközi Unió, az Európai Unió, az Amerikai Egyesült Államok és Norvégia elítélte ezeket az eseményeket,
  - E. mivel az AU és a SADC nem ismerte el Andry Rajoelina hatalmát, és Madagaszkár tagságát mindkét szervezetben felfüggesztették,
  - F. mivel 2009. július 6-án az Európai Unió a Cotonoui Megállapodás 96. cikkében foglaltaknak megfelelően konzultációs folyamatot kezdeményezett a Madagaszkári Köztársasággal, párbeszédet indítva ezzel annak érdekében, hogy megtalálják az eszközöket az ország politikai problémáinak megfelelő megoldásához,
  - G. mivel az Európai Unió, eltekintve a humanitárius segítségnyújtástól és a lakosságot közvetlenül támogató néhány programtól és projekttől, felfüggesztette a Madagaszkárnak nyújtott támogatást addig, amíg nem nyugtázhatja, hogy az alkotmányos rendhez való visszatérés menetrendje hiteles és valamennyi fél meggyezései részvételén alapul,
  - H. mivel a nemzetközi közösség arra irányuló erőfeszítései, hogy támogassák a helyi pártokat a válság mindenki számára megfelelő megoldásának megtalálásában és a madagaszkári alkotmányos rend visszaállításában, kudarcba fulladnak Andry Rajoelina – aki láthatólag saját pártjának fogja – hajthatatlansága, továbbá a segítőkészség és a realitásérzék hiányáról tanúbizonyságot tevő Marc Ravalomanana száműzött elnök követelési miatt,
  - I. mivel a Madagaszkárban kialakult politikai helyzet gazdasági szempontból komoly nehézségeket okoz az országnak, és a nemzeti gazdaság fellendítése a politikai stabilitás függvénye,
1. súlyosan elítéli a nyíltan alkotmányellenes madagaszkári hatalomátvételt, valamint a döntést, hogy Andry Rajoelinát nevezik ki köztársasági elnöknek, ami nem kevesebb, mint államcsíny;
  2. felszólítja a köztársaság alkotmányos rendjéhez való visszatérésre, amelyet a madagaszkári pártoknak kell megvalósítaniuk a tárgyalásokat követően megállapodva a válság mindenki számára kielégítő megoldásában, amelyet lelkiismeretesen végrehajtanak;
  3. felszólítja a négy érintett politikai csoportot, hogy – ahogy Maputóban és Addisz-Abebában vállalták – fáradhatatlanul törekedjenek a felelős pozíciók és a kormányzati állások elosztására vonatkozó konszenzus kialakítására, hogy az átmenetre az addisz-abebei menetrendnek megfelelően kerüljön sor;
  4. ragaszkodik ahhoz, hogy a madagaszkári parlamentet haladéktalanul helyezzék vissza a hatalomba és vegyen részt a válság megoldásáért tett erőfeszítésekben;

5. úgy véli, hogy a politikai pluralizmust, az alapvető demokratikus szabadságjogokat, az emberi jogok tiszteletben tartását és a jogállamiságot csak a konszenzusos és minden felet magában foglaló, az ország szer-teágazó problémáinak mélyen gyökerező gazdasági, társadalmi, politikai és környezeti okaival foglalkozó párbeszéd eredményeként lehet biztosítani;
6. örömmel fogadja az ENSZ-t, az AU-t, az EU-t és számos regionális szervezetet – a Kelet- és Dél-afrikai Közös Piacot (COMESA), az Indiai-óceáni Bizottságot (IOC) és a SADC-t – magában foglaló nemzetközi kapcsolattartó csoport által Maputóban és Addisz-Abeában a közvetítő tárgyalásokon elért eredménye-ket, és bátorítja a kapcsolattartó csoportot, hogy folytassa a helyzet normalizálása érdekében kifejtett erőfeszítéseket;
7. független nemzetközi vizsgálat indítását szorgalmazza, amely rávilágít azokra az esetekre, amikor meg-sértették az emberi jogokat és számos alkalommal elnyomták a lakosságot;
8. kéri a nemzetközi közösséget, hogy növelje a madagaszkári népnek nyújtott humanitárius segítséget; fel-szólítja a nemzetközi közösséget és az EU-t, hogy fokozatosan, amint a nemzeti egységkormány átmeneti intézményei működésbe lépnek, kezdje újra Madagaszkár segélyezését, és felszólít minden demokratikus elv és alapvető szabadság maradéktalan tiszteletben tartására;
9. felszólítja Madagaszkár ideiglenes kormányát, hogy a választások előtt és azelőtt, hogy a madagaszkári lakosság az új kormányt jogszerűen felhatalmazza, tartózkodjon bármilyen, más országokkal vagy vállalatokkal a természeti erőforrásokra vagy a nemzeti vagyona vonatkozóan megkötött megállapodás vagy szerződés véglegesítésétől;
10. üdvözlöli a nemzetközi közösség által elfogadott elvi állásfoglalást, amely ellenez minden alkotmányellenes eljárással megvalósított hatalomátvételt; külön megelégedettségének ad hangot, amiért az ENSZ Közgyűlés elutasította Andry Rajoelina meghallgatását;
11. felszólít minden politikai szereplőt, hogy legfontosabb feladatának a szegénység elleni küzdelmet tekin-tse, amelynek célja a lakosság életszínvonalának javítása megfelelő fenntartható fejlesztési politika meg-valósításával, különösen az alapvető egészségügyi ellátások, az oktatás és munkahelyteremtés területén;
12. vállalja, hogy a maputói és az addisz-abeai megállapodás végrehajtására vonatkozóan tényfeltáró mis-sziót indít, és a megfelelő időpontban nemzetközi választási megfigyelő küldöttséget kér, amelyben kész részt venni;
13. felszólít minden politikai fogoly azonnali szabadon bocsátására és az ellenük folyó bírósági eljárások megszüntetésére;
14. felszólítja az Afrikai Uniót, a nemzetközi kapcsolattartó csoportot és a madagaszkári politikai szereplő-ket, fontolják meg egy ellenőrző és támogató testület felállításának lehetőségét, amelynek célja a Mapu-tóban és Addisz-Abeában vállalt kötelezettségek tiszteletben tartásának biztosítása, valamint az átmeneti folyamat sikeres lezárása;
15. egyedi szankciók kiszabását kéri arra az esetre, ha a Maputóban és Addisz-Abeában vállalt kötelezettsé-gek teljesítése kudarcba fullad;
16. utasítja társ-elnökeit, hogy továbbítsák ezt az állásfoglalást az AKCS–EU Tanácsának, az Európai Bizott-ságnak, az Egyesült Nemzetek főtitkárnak, a SADC-nak, Joaquim Chissano elnöknek és az Afrikai Unió Bizottságának.

**LUANDAI NYILATKOZAT****az AKCS–EU partnerségi megállapodás (Cotonoui Megállapodás) második felülvizsgálatáról**

Az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2009. november 30-a és december 3-a között az angolai Luandában tartott 18. ülése:

**I. Preambulum**

- A. mivel a 2000. június 23-án Cotonouban (Benin) aláírt AKCS–EU partnerségi megállapodás előírja a megállapodás ötévenkénti felülvizsgálatát; mivel az első felülvizsgálat 2005-ben fejeződött be, és a második felülvizsgálat tárgyalásai folyamatban vannak, és előreláthatólag még 2010-ben befejeződnek,
- B. mivel a Cotonoui Megállapodás jelenlegi felülvizsgálata során nem folynak tárgyalások új Európai Fejlesztési Alap (EFA) létrehozásáról, mivel a 10. EFA csupán 2013-ban veszti hatályát; mivel a Cotonoui Megállapodás harmadik felülvizsgálata 2015-ben, vagyis a 10. EFA megszűnése után két évvel esedékes,
- C. emlékeztetve arra, hogy a Cotonoui Megállapodás elsődleges célja a szegénység oly módon történő csökkentése és – végső soron – felszámolása, amely összeegyeztethető a fenntartható fejlődésre, valamint az AKCS-országoknak a világgazdaságba történő fokozatos integrációjára irányuló célkitűzésekkel,
- D. tekintettel arra, hogy a Cotonoui Megállapodás 2015-ben esedékes harmadik felülvizsgálata egybeesik a millenniumi fejlesztési célok megvalósításának határidejével,
- E. emlékeztetve arra, hogy mivel a Cotonoui Megállapodás első felülvizsgálata óta a nemzetközi környezet jelentős változásokon ment keresztül, amit olyan kihívások idéztek elő, mint például az élelmiszer- és energiaárak számottevő növekedése, a pénzügyi, gazdasági és társadalmi világválság és az éghajlatváltozás, amelyek káros következményei leginkább a fejlődő országokban tapasztalhatók,
- F. mivel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló tárgyalási folyamat, valamint az átmeneti vagy a végleges megállapodások megkötése és végrehajtása aláásta az AKCS-országok összetartását és a folyamatban lévő regionális integrációs folyamatot,
- G. mivel az AKCS–EU kapcsolatok politikai dimenziójának – amely a Cotonoui Megállapodás 1. részének II. címében kerül meghatározásra – bármely felülvizsgálatát az egyenlő felek közötti partnerség elvének teljes tiszteletben tartásával kell elvégezni,
- H. hangsúlyozva, hogy az AKCS–EU kapcsolatok parlamenti dimenziója semmiképpen sem gyengülhet,
- I. mivel a Cotonoui Megállapodás felülvizsgálatáról szóló tárgyalások megkezdése előtt nyílt és átlátható konzultációt kellett volna folytatni valamennyi érintett fél részvételével, ideértve a parlamenteket és a nem állami szereplőket,

**II. A második felülvizsgálat célkitűzése**

- 1. hangsúlyozza, hogy a Cotonoui Megállapodás második felülvizsgálata során meg kell erősíteni a megállapodás legfőbb célkitűzéseit, amelyek a következők: a szegénység felszámolása, a fenntartható fejlődés elősegítése, az AKCS-államok fokozatos és hatékony bevonása a világgazdaságba, a „lomái vívmányok” fenntartása és megerősítése, valamint az AKCS-országok egységének, összetartásának és szolidaritásának fokozása; ezzel kapcsolatban óva int attól, hogy a megállapodásba olyan elemek kerüljenek bele, amelyeket egyéb nemzetközi együttműködési megállapodások megfelelőbb módon kezelnének;
- 2. tekintettel a Bizottságban és az AKCS Titkárságában 2010-ben zajló intézményi változásokra, a Lisszaboni Szerződés hatályba lépésére és a gazdasági partnerségi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások esetleges lezárására, a felülvizsgálat befejezésének határideje tekintetében rugalmasságra szólítja fel a tárgyaló feleket;

3. hangsúlyozza, hogy a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása továbbra is az AKCS–EU fejlesztési együttműködés egyik legfontosabb célkitűzése kell, hogy maradjon; kiemeli, hogy a Cotonoui Megállapodásnak több befektetésről kell rendelkeznie a közszolgáltatások és az infrastruktúra terén;
4. úgy véli, hogy a Cotonoui Megállapodás felülvizsgálata során kötelezettséget kell vállalni az AKCS-EU együttműködés 2013 utáni finanszírozásának előzetes rendezésére vonatkozóan, függetlenül a gazdasági partnerségi megállapodásokra irányuló tárgyalások kimenetelétől;

### III. Regionális differenciálás és integráció

5. kitarthat, hogy az AKCS-csoporton belüli regionális differenciálásra irányuló törekvések nem gyengíthetik a csoport összetartását és szolidaritását, valamint hogy ezt a differenciálást nem szabad az AKCS–EU kapcsolatok olyan vonatkozásaira alkalmazni, amelyeket megfelelően lehet kezelni egy össz-AKCS–EU megközelítéssel; ezzel kapcsolatban különös aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a regionális differenciálás nem befolyásolhatja a közös AKCS–EU intézmények Cotonoui Megállapodás szerinti működését, illetve nem hátráltathatja az EU és a teljes AKCS-csoport közötti kapcsolatok megerősödését;
6. elismeri a regionális és a kontinentális szervezetek, elsősorban az Afrikai Unió (AU) egyre jelentősebb szerepét az AKCS-államok fejlődését elősegítő gazdasági, társadalmi és intézményi környezet kialakításában; határozottan úgy véli ugyanakkor, hogy az AU vagy egyéb regionális szervezetek támogatására szánt források nem finanszírozhatók az EFA nemzeti támogatási kereteiből, sem pedig a hosszú távú horizontális kezdeményezésekből; e célból hangsúlyozza, hogy az AKCS–EU fejlesztési együttműködésnek és az EU különálló regionális stratégiáinak továbbra is támogatniuk és erősíteniük kell az AKCS-csoporton belül zajló regionális integrációs folyamatokat;

### IV. Gazdasági és kereskedelmi együttműködés

7. megjegyzi, hogy a kereskedelmi és gazdasági együttműködésről szóló fejezetet módosítani kell oly módon, hogy figyelembe vegye a cotonoui kereskedelmi szabályozás lejártát; ugyanakkor kitarthat, hogy az AKCS-országok és az EU közötti kereskedelmet szabályozó kereskedelmi rendszerekre irányuló új rendelkezéseknek amellet, hogy összhangban kell lenniük a WTO előírásaival, figyelembe kell venniük valamennyi AKCS-állam érdekeit és problémáit, tekintettel gazdasági fejlettségük különbözőségére és strukturális korlátaikra, függetlenül attól, hogy kötöttek-e gazdasági partnerségi megállapodásokat vagy lemondtak-e arról;
8. széleskörű felülvizsgálat indítására szólít fel annak biztosítására, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások elérjék céljukat; úgy véli, hogy szükség van a gazdasági partnerségi megállapodásokat felölelő projekt hivatalos és átfogó felülvizsgálatára, amelyet össz-AKCS–EU-szinten kellene megvalósítani egy adott időpontban a jövőben;
9. felszólít a vonatkozó rendelkezések megerősítésére annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Bizottság minden olyan kötelezettség vállalása előtt, amely hátrányosan érintheti az AKCS-régiók gazdasági integrációját vagy az AKCS–EU kereskedelmi kapcsolatokat, folytasson teljes körű konzultációt az AKCS-csoporttal;
10. hangsúlyozza, hogy a Cotonoui Megállapodás felülvizsgálata nem gyakorolhat indokolatlan nyomást az AKCS-államokra arra vonatkozóan, hogy azok zárják le a gazdasági partnerségi megállapodással kapcsolatos tárgyalásokat;

### V. Politikai dimenzió

11. elismeri, hogy a bizonytalanság vagy az államok törekeny helyzete különleges kihívást jelent a fejlesztés, valamint a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása szempontjából, ezért felszólít arra, hogy az AKCS–EU fejlesztési együttműködés során támogassák az olyan kezdeményezéseket, melyek célja a kis-kaliberű fegyverek és a könnyűfegyverek elterjedésének megakadályozása az AKCS-államokban és – régiókban;

12. a migrációval kapcsolatban kitart amellett, hogy a Cotonoui Megállapodás visszafogadási megállapodásokra vonatkozó hatályos rendelkezéseit a jelenlegi felülvizsgálati eljárás folyamán nem szabad módosítani;
13. elismeri, hogy a Cotonoui Megállapodás 96. és 97. cikkében említett konzultációs eljárásnak kivételesnek kell lennie, melyhez csak akkor lehet folyamodni, amikor a párbeszéd valamennyi – például a 8. cikkben említett – egyéb formáját már igénybe vették; ugyanakkor úgy véli, hogy ilyen kivételes körülmények felfemerülése esetén fontos, hogy a konzultációs eljárásokat a megállapodás bármely részes fele kezdeményezhesse;

## VI. Intézményi szempontok

14. hangsúlyozza a Cotonoui Megállapodás parlamenti dimenziójának fontosságát, amelyet az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés (KPK) testesít meg; kifejezi határozott elkötelezettségét annak biztosításával kapcsolatban, hogy a Közös Parlamenti Közgyűlés és a nemzeti parlamentek teljes körű szerepet vállaljanak a Cotonoui Megállapodás szerinti fellépések és folyamatok során, valamint továbbra is hangsúlyozza, hogy határozottan ellenzi a Közös Parlamenti Közgyűlés szerepének csökkentésére irányuló valamennyi próbálkozást, különösen az annak munkamódszerére és üléseinek gyakoriságára vonatkozó javaslatokat, amelyeket inkább magának a Közös Parlamenti Közgyűlésnek kellene meghatároznia;
15. felszólítja a Cotonoui Megállapodás részes feleit, hogy a 10. Európai Fejlesztési Alap végrehajtásáról szóló tanácsi rendeletben <sup>(1)</sup> jelenleg előírtak szerint gondoskodjanak arról, hogy az országos és regionális stratégiai dokumentumok eljussanak a Közös Parlamenti Közgyűléshez; ezért úgy véli, hogy e stratégiai dokumentumok megszövegezése során a jövőben konzultálni kell a nemzeti és a regionális parlamentekkel, valamint a Közös Parlamenti Közgyűléssel;
16. kitart amellett, hogy a Cotonoui Megállapodásban rendelkezni kell arról, hogy a Közös Parlamenti Közgyűlés felülvizsgálhassa az országos és regionális stratégiák végrehajtását;
17. határozottan úgy véli, hogy az AKCS-országok nemzeti parlamentjei kulcsfontosságú szerepet játszhatnak az AKCS–EU kapcsolatok valamennyi tekintetében; kéri, hogy a nemzeti parlamenteket felügyeleti hatáskörrel ruházzák fel a Cotonoui Megállapodás végrehajtásával kapcsolatban, különösen ami a fejlesztési együttműködési tevékenységek és programok összeállítását, megvalósítását, nyomon követését és értékelését illeti; ragaszkodik ahhoz, hogy hatékony intézkedéseket kell hozni a költségvetési támogatás nyomon követésére, különösen a nemzeti parlamentek és a legfelső pénzügyi ellenőrzési intézmények részéről; kapacitásbővítésre szólítja fel az AKCS-parlamenteket annak érdekében, hogy mind a két fent említett feladatot hatékonyan tudják elvégezni;
18. elismeri a nem állami szereplők létfontosságú hozzájárulását az átláthatóság és a demokratikus legitimitás javításához, valamint a polgárok azon képességének fokozásához, hogy a kormányokat felelősségre vonhassák, és ezért hangsúlyozza az uniós és az AKCS-tagállamok nem állami szereplőinek fokozottabb részvételének szükségességét;

## VII. Fejlesztési együttműködés

19. felszólít arra, hogy a Cotonoui Megállapodásban fordítsanak nagyobb figyelmet a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására irányuló fokozott erőfeszítések sürgető szükségére, különös tekintettel a kihívás mértékére és a 2015-ös határidő közelségére; ezért határozottan ragaszkodik ahhoz, hogy a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos ágazatokat célzó támogatást ne fordítsák a millenniumi fejlesztési célokhoz kevésbé közvetlenül kötődő horizontális kezdeményezések támogatására;

<sup>(1)</sup> A Tanács 2007. május 14-i 617/2007/EK rendelete az AKCS–EK partnerségi megállapodás alapján létrehozott 10. Európai Fejlesztési Alap végrehajtásáról (HL L 152., 2007.6.13., 1–13. o.)

20. felhívja a figyelmet a támogatás hatékonyságára vonatkozó, a párizsi nyilatkozatban és az akkrai cselekvési programban lefektetett elvek, valamint az adományozási koordinációra vonatkozó, az Európai Uniónak a fejlesztési politika keretében zajló munkamegosztásra vonatkozó magatartási kódexében <sup>(1)</sup> lefektetett elvek fontosságára; a fentieket elengedhetetlennek tartja a fejlesztési együttműködési alapok lehető legjobb kihasználásához, és ezért felszólít arra, hogy ezeket az elveket teljes mértékben vegyék figyelembe a Cotonoui Megállapodás felülvizsgálata során;
21. nagyobb koherenciára szólít fel az Európai Fejlesztési Alap és az Európai Beruházási Bank új fejlesztési megbízatása között;
22. üdvözli az EU-nak a Lisszaboni Szerződésben lefektetett elkötelezettségét arra vonatkozóan, hogy „azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit” <sup>(2)</sup>; ugyanakkor aggodalmát fejezi ki a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló európai bizottsági közleménnyel <sup>(3)</sup> kapcsolatban, amely a politikák fejlesztési célú koherenciája tekintetében ettől eltérő megközelítést vezet be; ezzel összefüggésben ragaszkodik ahhoz, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciájára irányuló uniós megközelítés vegye teljes mértékben figyelembe az AKCS-államok fejlesztési prioritásait.

---

<sup>(1)</sup> Az Európai Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek (COM(2007)0072 végleges)

<sup>(2)</sup> Az Európai Unió működéséről szóló szerződés. 208. cikk (1) bekezdés

<sup>(3)</sup> A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A politikák fejlesztési célú koherenciája – az egész Unióra kiterjedő megközelítés szakpolitikai keretének kialakítása (COM(2009)0458 végleges, 2009. szeptember 15.)